

V Bruselu dne 21.10.2015
COM(2015) 603 final

2015/0250 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

**kterým se stanoví opatření s cílem vytvořit postupně jednotné zastoupení eurozóny
v Mezinárodním měnovém fondu**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Eurozóna je velká otevřená ekonomika s mezinárodní politickou odpovědností. Vzhledem k hospodářské a finanční váze eurozóny a existenci jednotné měnové politiky a politiky směnných kurzů mají rozhodnutí eurozóny v oblasti hospodářské politiky a její ekonomický vývoj pro světovou ekonomiku stále větší význam.

V posledních letech se politický význam eurozóny výrazně zvýšil. Evropský semestr spolu s přijetím balíčku šesti (tzv. „six-pack“) a dvou („two-pack“) právních aktů¹ a také Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii² integrovaly, posílily a rozšířily dohled nad politikami členských států v oblastech zásadního makroekonomického a rozpočtového významu. Pro země eurozóny byl jako stálý mechanismus pro řešení krizí zřízen Evropský mechanismus stability. Evropská unie rovněž zřídila bankovní unii s centralizovaným dohledem a mechanismem řešení krize bank v eurozóně, jež je otevřená všem ostatním členským státům.

Vnější zastoupení eurozóny však s tímto vývojem nedrží krok. Je třeba, aby se pokrok, jehož bylo dosaženo při další vnitřní integraci eurozóny, projevil i externě, především snahou o dosažení jednotného vnějšího zastoupení v Mezinárodním měnovém fondu (MMF). V mnoha oblastech, na něž se vztahuje Dohoda o MMF, má EU (eurozóna) výlučnou pravomoc nebo pravomoc sdílenou se svými členskými státy.

Díky svým úvěrovým nástrojům a dohledu je MMF zásadním aktérem celosvětové ekonomické a finanční správy. Spolu s Komisí a Evropskou centrální bankou (ECB) sehrává klíčovou úlohu při vytváření a provádění programů na záchranu členských států zasažených finanční a dluhovou krizí. Posílený správní rámec eurozóny pro koordinaci hospodářské politiky a silná konvergence v regulaci a dohledu finančního sektoru v kontextu bankovní unie kromě toho znamenají, že v budoucnosti bude MMF muset na své posuzování dohledu a řízení krizí v eurozóně nahlížet z širší perspektivy, nikoli jen se zaměřením na jednotlivé státy.

Efektivní zastoupení eurozóny by umožnilo jednotnou komunikaci eurozóny vůči MMF v otázkách, jako jsou programy a jejich přezkum, hospodářská a rozpočtová politika, makroekonomický dohled, kurzová politika a finanční stabilita. Z jednotnějšího zastoupení by měly rovněž prospěch třetí země, zejména díky výraznějšímu a konzistentnějšímu příspěvku eurozóny k celosvětové hospodářské a finanční stabilitě.

V říjnu 2014 Komise ve svém pracovním programu na rok 2015³ oznámila, že má v rámci prohlubování hospodářské a měnové unie v úmyslu zabývat se vnějším zastoupením eurozóny.

Podle „zprávy pěti předsedů“ o dokončení evropské hospodářské a měnové unie z června 2015⁴ představuje silnější hlas na mezinárodní scéně nedílnou součást probíhajícího úsilí o zdokonalení správy ekonomických záležitostí eurozóny. Zpráva obzvláště zdůrazňuje nedostatky týkající se zastoupení eurozóny v MMF, kde eurozóna dosud nepromlouvá jedním hlasem – a to i přes významný pokrok v prohlubování evropských postojů.

¹ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-318_nl.htm.

² Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, 1. února 2012: <http://www.consilium.europa.eu/european-council/pdf/Treaty-on-Stability-Coordination-and-Governance-TSCG/>.

³ COM(2014) 910: Příloha 1 pracovního programu Komise na rok 2015, 16. prosince 2014, http://ec.europa.eu/atwork/pdf/cwp_2015_new_initiatives_cs.pdf

⁴ Zpráva pěti předsedů „Dokončení evropské hospodářské a měnové unie“, 22. června 2015, http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_cs.pdf

Již návrh Komise na vytvoření prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unie⁵ uváděl řadu prioritních opatření pro posílení a konsolidaci vnějšího ekonomického zastoupení eurozóny. Navrhoval zaměřit se na MMF vzhledem k jeho klíčové roli v rámci mezinárodní správy ekonomických záležitostí. Vnější zastoupení bylo zařazeno mezi prioritní opatření navržená k realizaci v krátkodobém horizontu. K jednotnému vnějšímu zastoupení eurozóny vyzval rovněž Evropský parlament⁶.

V roce 2006 se Rada ECOFIN shodla na tom, že dosažení jednotného zastoupení eurozóny v MMF bude dlouhodobějším cílem. Členské státy v této souvislosti zastávaly názor, že je možné zvažovat několik způsobů, jak v budoucnu možného jednotného zastoupení eurozóny dosáhnout, včetně přístupu zahrnujícího dočasné kroky.

S ohledem na uvedené skutečnosti tento dokument navrhuje dosáhnout jednotného zastoupení eurozóny v MMF, přičemž by jejím zástupcem byl předseda Euroskupiny. Navrhuje dosáhnout tohoto cíle postupně cestou prozatímních a přechodných kroků zahrnujících zastoupení v Mezinárodním měnovém a finančním výboru (IMFC) a ve Výkonné radě MMF. Mezi tyto přechodné kroky by patřilo udělení práv pozorovatele eurozóně zastoupené představitelem členského státu eurozóny, který již členem rady je, spolu s Komisí a Evropskou centrální bankou (která v současnosti již má status pozorovatele ve Výkonné radě MMF). Dále by měl být zintenzivněn koordináční proces pro stanovení společných postojů, aby se k veškerým otázkám politiky MMF a otázkám týkajícím se jednotlivých zemí a dohledu, jež mají význam pro eurozónu, systematicky vydávala společná prohlášení. Tyto kroky by také měly v souvislosti s tématy MMF usilovat o silnější spolupráci eurozóny s členskými státy mimo eurozónu. Je třeba poznamenat, že vnější zastoupení eurozóny bude rovněž záviset na tom, jaký budoucí status eurozóny v MMF budou členské země MMF ochotny přiznat.

- **Právní základ**

Ustanovení čl. 138 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) umožňuje přijetí vhodných opatření pro zajištění jednotného zastoupení v mezinárodních finančních institucích a konferencích. Cílem tohoto ustanovení bylo docílit silnějšího a jednotného zastoupení eurozóny vzhledem k tomu, že účinnost současných neformálních mechanismů pro zastupování eurozóny byla považována za nedostatečnou. Jako první krok může být toto ustanovení použito pro zastoupení eurozóny pouze v rámci MMF. V návrhu by rovněž měla být zahrnuta ustanovení umožňující eurozóně lépe koordinovat stanovení svých postojů v MMF, jelikož jsou pro cíl jednotného zastoupení nezbytné a doplňují jej. Rovněž se odkazuje na čl. 138 odst. 1 SFEU, který Radě umožňuje stanovit společné postoje k otázkám, jež mají zvláštní význam pro hospodářskou a měnovou unii, v příslušných mezinárodních finančních institucích a konferencích.

Podle čl. 138 odst. 3 SFEU se na hlasování o tomto návrhu podílejí pouze členové Rady zastupující členské státy, jejichž měnou je euro. Rada rozhoduje po konzultaci s ECB.

Komise se zároveň rozhodla stáhnout svůj návrh rozhodnutí Rady o zastoupení Společenství a zaujímání jeho postojů na mezinárodní úrovni v rámci hospodářské a měnové unie

⁵ Návrh prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unie – COM(2012) 777, 30.11.2012, http://ec.europa.eu/archives/commission_2010-2014/president/news/archives/2012/11/pdf/blueprint_en.pdf

⁶ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. října 2011 o globální ekonomické správě (2011/2011(INI), <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+TA+P7-TA-2011-0457+0+DOC+PDF+V0//CS>

KOM(1998) 637 v konečném znění, který nebyl přijat a v důsledku zavedení eura a vstupu Lisabonské smlouvy v platnost zastaral⁷.

⁷

Návrh rozhodnutí Rady o zastoupení Společenství a zaujímání jeho postojů na mezinárodní úrovni v rámci hospodářské a měnové unie – KOM(1998) 637 v konečném znění, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:51998PC0637&from=FR>

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,**kterým se stanoví opatření s cílem vytvořit postupně jednotné zastoupení eurozóny v Mezinárodním měnovém fondu**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 138 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise⁸,s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky⁹,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Mohou být přijata vhodná opatření pro zajištění jednotného zastoupení a společných postojů Unie při výkonu jejích pravomocí týkajících se členských států eurozóny (dále jen „eurozóna“) v mezinárodních finančních institucích.
- (2) Eurozóna je velká otevřená ekonomika s mezinárodní politickou odpovědností.
- (3) Ve vztahu k členským státům eurozóny má Unie v oblasti měnové politiky výlučnou pravomoc. Pokud jde o hospodářskou, fiskální a finanční politiku členských států eurozóny, uplatňují se navíc posílené mechanismy koordinace a dohledu Unie.
- (4) Jak uvádí zpráva „Dokončení evropské hospodářské a měnové unie“ zveřejněná dne 22. června 2015 („zpráva pěti předsedů“), mají rozhodnutí Unie v oblasti hospodářské politiky a její hospodářský vývoj vzhledem k ekonomické a finanční velikosti Unie a existenci jednotné měnové politiky a politiky směnných kurzů většiny jejích členů pro světovou ekonomiku stále větší význam. Zpráva rovněž vyzvala ke konsolidaci vnějšího zastoupení eurozóny.
- (5) Je proto nezbytné, aby se eurozóna plně podílela na mezinárodní spolupráci v oblasti měnové, hospodářské a finanční politiky, zejména v rámci Mezinárodního měnového fondu (MMF), jenž je hlavní organizací mezinárodního měnového a finančního systému.
- (6) Členy MMF jsou však jednotlivé země. V důsledku toho není eurozóna ve fondu a jeho orgánech zastoupena jako jeden člen. V současnosti mohou dva z členských států eurozóny každý jmenovat výkonného ředitele, zatímco ostatní členské státy eurozóny jsou rozděleny do šesti konstituencí zahrnujících několik států. To eurozóně brání, aby v MMF účinně a jednotně vyjadřovala svůj postoj. Rovněž to snižuje efektivitu spolupráce mezi MMF a eurozónou.
- (7) Nedávno posílený rámec eurozóny pro koordinaci hospodářské politiky a silná konvergence v regulaci a dohledu finančního sektoru v kontextu bankovní unie

⁸⁹

znamenají, že v budoucnosti bude MMF muset na své posuzování dohledu a řízení krizí v eurozóně nahlížet z širší perspektivy, nikoli jen se zaměřením na jednotlivé státy. Efektivní zastoupení eurozóny rovněž umožní jednotnou komunikaci eurozóny vůči MMF v otázkách, jako jsou programy finanční pomoci a jejich přezkum, hospodářská a rozpočtová politika, makroekonomický dohled, kurzová politika a politika finanční stability.

- (8) Aniž je dotčena možnost pozdějšího plného členství eurozóny, měla by být přijata opatření umožňující eurozóně mluvit v MMF jedním hlasem s ohledem na současnou strukturu členství MMF.
- (9) Sledovaným cílem by měla být jednotná reprezentace s jedním zástupcem eurozóny ve všech orgánech MMF, přičemž členské státy eurozóny by si zachovaly svůj současný status akcionářů fondu. Komise by měla pracovat na dosažení tohoto cíle.
- (10) Lhůta pro dosažení takového jednotného zastoupení v MMF by měla odpovídat harmonogramu pro závěrečnou fázi procesu dokončování hospodářské a měnové unie uvedeného ve „zprávě pěti předsedů“.
- (11) Toto jednotné zastoupení by mělo být spojeno se silnější koordinací postojů zaujímaných v rámci MMF, a současně s úsilím o větší spolupráci eurozóny s členskými státy, jež v eurozóně nejsou, v rámci MMF.
- (12) Na dobu, kdy jednotného zastoupení eurozóny ve všech orgánech MMF není plně dosaženo, by měla být přijata přechodná ujednání, aby eurozóna v rámci MMF zaujímal soudržnější postoj, zejména ve Výkonné radě MMF a v Mezinárodním měnovém a finančním výboru (IMFC).
- (13) Pokud jde o Výkonnou radu, měla by být formalizována současná praxe, kdy jeden ze stávajících výkonných ředitelů z členských států eurozóny zastupuje rovněž zájmy eurozóny. Navíc jelikož Evropská centrální banka (ECB) v souladu s rozhodnutím MMF č. 12925-(03/1) podle článku X Dohody o MMF již s ohledem na své úkoly v rámci Evropského systému centrálních bank (ESCB) vysílá svého zástupce jako pozorovatele na některá zasedání Výkonné rady, měla by z tohoto statusu pozorovatele ECB mít prospěch eurozóna jako celek. Takovýto jednotný status pozorovatele ve Výkonné radě pro eurozónu jako celek by umožnil pokrýt celé spektrum záležitostí eurozóny. Rovněž by to eurozóně umožnilo lépe organizovat své zastoupení jakožto pozorovatele.
- (14) Předseda Euroskupiny, Komise a ECB by měli s MMF pro eurozónu tento status pozorovatele vyjednat.
- (15) Komise a ECB jsou již pozorovateli v IMFC. Současná prohlášení adresovaná jeho jarnímu a výročnímu zasedání by měla být nahrazena prohlášením předsedy Euroskupiny jménem eurozóny.
- (16) Je třeba vynaložit veškeré úsilí o postupnou reorganizaci členských států eurozóny v MMF v zájmu dosažení větší jednotnosti. Rada by se měla dohodnout na zásadách směřování k přeskupení členských států eurozóny v MMF.
- (17) V současné době probíhá koordinace postojů členských států před zasedáními MMF v Bruselu v rámci Hospodářského a finančního výboru a jeho podvýboru pro otázky související s MMF (SCIMF) a na neformálních setkáních zástupců členských států v MMF ve Washingtonu (EURMMF). V rámci Hospodářského a finančního výboru by měly být zřízeny specializované podvýbory eurozóny za účelem lepší koordinace postoje eurozóny k tématům MMF.

- (18) V roce 2007 se členské státy eurozóny dohodly, že budou k otázkám, jež se přímo a výlučně týkají společné politiky eurozóny, vydávat společná prohlášení. Tato dohoda by měla být prohloubena a rozšířena o požadavek na společná prohlášení k veškerým otázkám politiky MMF a otázkám týkajícím se jednotlivých zemí a dohledu, jež mají význam pro eurozónu.
- (19) Přijme-li členský stát euro, je třeba vynaložit veškeré úsilí k dosažení nezbytných úprav v rámci MMF.
- (20) Veškeré otázky, které nemají zvláštní význam pro eurozónu, ale pro Unii jako celek, by měly být úzce koordinovány s členskými státy mimo eurozónu v Hospodářském a finančním výboru nebo v Radě.
- (21) S cílem zvýšit transparentnost a odpovědnost vůči Evropskému parlamentu a Radě by Komise po konzultaci s Euroskupinou a Evropskou centrální bankou měla Radě a Evropskému parlamentu pravidelně podávat zprávy o koordinaci záležitostí eurozóny v MMF a jiných mezinárodních finančních institucích,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

ODDÍL 1 DEFINICE A ÚČEL

Článek 1 **Definice**

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „členskými státy eurozóny“ členské státy, jejichž měnou je euro;
- 2) „eurozónou“ Unie při výkonu svých pravomocí specifických pro členské státy eurozóny.

Článek 2 **Účel**

Toto rozhodnutí stanoví pravidla pro postupné vytvoření jednotného zastoupení a stanovování společných postojů eurozóny v rámci Mezinárodního měnového fondu (MMF) do doby, než se eurozóna stane plnohodnotným členem MMF.

ODDÍL 2 JEDNOTNÉ ZASTOUPENÍ EUROZÓNY V MMF A KOORDINOVANÉ STANOVENÍ JEJÍCH POSTOJŮ

Článek 3 **Jednotné zastoupení eurozóny v MMF**

Členské státy eurozóny podporované Komisí a Evropskou centrální bankou (ECB) přijmou veškerá nezbytná opatření pro vytvoření jednotného zastoupení eurozóny v MMF, k němuž dojde do roku 2025 a které bude založeno na těchto zásadách:

- v Radě guvernérů předkládá stanoviska eurozóny předseda Euroskupiny;
- v Mezinárodním měnovém a finančním výboru (IMFC) eurozónu zastupuje předseda Euroskupiny;

- po vytvoření jedné nebo několika konstituencí složených pouze z členských států eurozóny zastupuje eurozónu ve Výkonné radě MMF přímo výkonný ředitel jedné z konstituencí eurozóny;
- volba výkonného ředitele uvedeného výše probíhá na návrh předsedy Euroskupiny v souladu s postupem stanoveným v článku 2 protokolu č. 14 o Euroskupině připojeného ke Smlouvám;

Článek 4

Koordinované stanovení postojů eurozóny

Po dosažení jednotného zastoupení podle článku 3 se použijí tato ustanovení:

- a) Aniž je dotčen případný společný postoj přijatý Radou podle čl. 138 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, veškeré postoje zaujímané v orgánech MMF ústně či prostřednictvím písemných prohlášení se podle potřeby předem koordinují v Radě, Euroskupině, Hospodářském a finančním výboru a/nebo v Pracovní skupině pro Euroskupinu.
- b) V rámci MMF se zřídí specializovaná podpůrná struktura pro všechny aktéry zapojené do jednotného zastoupení eurozóny v souladu s článkem 3.

ODDÍL 3 PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 5

Přechodná ustanovení

Do doby, než bude plně dosaženo jednotného zastoupení na základě zásad uvedených v článku 3, se použijí články 6 až 9.

Článek 6

Zastoupení eurozóny ve Výkonné radě MMF

1. Členské státy eurozóny a Euroskupina, Komise a ECB v souladu s ustanoveními odstavce 2 společně usilují o to, aby ve Výkonné radě MMF získaly pro eurozónu status pozorovatele.
2. Eurozónu ve Výkonné radě zastupuje zástupce členského státu eurozóny, který již členem rady je. Tento zástupce je jmenován na dobu dvou a půl let v souladu s postupem stanoveným v článku 2 protokolu č. 14 o Euroskupině připojeného ke Smlouvám. Komise a ECB se mohou rovněž účastnit zasedání a případně na nich vystoupit.
3. V rámci MMF se zřizuje kancelář pozorovatele, která eurozónu podporuje v jejím výkonu práv pozorovatele.

Článek 7

Zastoupení eurozóny v IMFC

1. Členské státy eurozóny a Euroskupina, Komise a ECB společně usilují o to, aby v MMF získaly pro eurozónu právo obracet se na IMFC. Tímto právem nejsou dotčena ujednání, která má v současnosti s MMF Unie jako celek.

2. Eurozónu v IMFC zastupuje předseda Euroskupiny, Komise a ECB, jež má možnost případně na zasedáních IMFC vystupovat.

Článek 8

Interní koordinace eurozóny, pokud jde o uspořádání konstituencí MMF

1. Veškeré otázky související s uspořádáním konstituencí MMF týkající se členských států eurozóny jsou předem plně koordinovány a dohodnuty podle potřeby v Radě, Euroskupině, Hospodářském a finančním výboru a/nebo Pracovní skupině pro Euroskupinu.
2. Postoje přijaté k uspořádání konstituencí uvedené v odstavci 1 nebo jejich změny jsou v souladu s cíli zvýšení soudržnosti zastoupení eurozóny a dosažení jejího jednotného zastoupení v rámci MMF.
3. Během přechodného období se členské státy eurozóny přeskupí a vytvoří jednu nebo několik konstituencí složených pouze z členských států eurozóny.

Článek 9

Interní koordinace eurozóny, pokud jde o záležitosti s významem pro eurozónu

Aniž je dotčen případný společný postoj přijatý Radou podle čl. 138 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, členské státy eurozóny pro účely zasedání Výkonné rady a Rady guvernérů MMF podle potřeby v Radě, Euroskupině, Hospodářském a finančním výboru a/nebo v Pracovní skupině pro Euroskupinu úzce koordinují a dosahují dohody na společných postojích ve všech záležitostech s významem pro eurozónu a k uvedeným otázkám přednášejí společná prohlášení.

ODDÍL 4 SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 10

Rozšíření eurozóny

Pokud Rada rozhodne, že určitý členský stát splňuje nezbytné podmínky pro přijetí eura, členské státy eurozóny a Euroskupina, Komise a ECB společně usilují o zajištění nezbytných změn v rámci MMF.

Článek 11

Koordinace s členskými státy mimo eurozónu

V Radě a Hospodářském a finančním výboru dochází v otázkách souvisejících s MMF k úzké spolupráci s členskými státy mimo eurozónu. K otázkám s významem pro Evropskou unii jako celek se koordinují společně postojem.

Článek 12

Podávání zpráv

Komise po konzultaci s Euroskupinou a ECB podává Evropskému parlamentu a Radě

pravidelné zprávy o koordinaci záležitostí eurozóny v MMF a jiných mezinárodních finančních institucích.

Článek 13

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy eurozóny.

Článek 14

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda*